

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt II K 402/16, uznano A. A. za winnego tego, że w dniu 21 września 2016 r., w ruchu lądowym - na drodze powiatowej nr (...), w miejscowości S., gmina K., znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,40 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, prowadził motorower marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za popełnienie czynu z art. 178a§4 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt II K 478/14, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonej w/w wyrokiem kary roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 178a§4 kk, którą odbywał w okresie od 11.06.2015r. do 10.06.2016 r. oraz w okresie obowiązywania orzeczonego tymże samym wyrokiem, w związku ze skazaniem za przestępstwo, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, to jest czynu z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Za to przestępstwo Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na korzyść oskarżonego przy wymiarze kary przyjęto to, iż jego stan nietrzeźwości nie był znaczny, nadto poruszał się on motorowerem odcinkiem słabo uczęszczanej drogi. Nie może jednak ująć z pola widzenia Sądu, iż to czwarte przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, które popełnił oskarżony, dodatkowo w warunkach recydywy szczególnej podstawowej. Dlatego Sąd uznał, iż kara orzeczona w niższym rozmiarze nie uwzględniała by należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu a przede wszystkim nie spełniła by celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z art. 69 § 4 kk wobec sprawcy (..) przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W niniejszej sprawie Sąd takich szczególnych okoliczności nie znalazł. Oskarżony co prawda na rozprawie podał, iż jechał do chorej konkubiny do szpitala, wersja ta jednak, w świetle sprzecznych z nią wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym nie jest wiarygodna. Nie przekonuje Sądu bowiem nielogiczna argumentacja, iż oskarżony ze strachu przez policję zataił faktyczny powód swego wyjazdu, a wykawił go dopiero na rozprawie.

Obligowany treścią art. 42 § 3 kk Sąd orzekł także wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony po raz kolejny spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, dodatkowo poruszał się pojazdem mechanicznym w okresie kiedy obowiązywał go zakaz ich prowadzenia, w związku z czym został wyeliminowany z tego ruchu jako kierowca.

W myśl przepisu art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych. Sąd uznał, iż świadczenie w minimalnym określonym w tym przepisie rozmiarze tj. w wysokości 10.000 zł, z uwagi na to, iż oskarżony ma niskie zarobki (2100 zł miesięcznie) i troje dzieci na utrzymaniu, będzie dla niego w realiach sprawy wystarczająco dolegliwe.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).